

569.

**Rozporządzenie Ministra Skarbu
wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw
Wewnętrznych**

z dnia 7 lipca 1923 r.

celem wykonania ustawy z d. 15 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 505) w przedmiocie wyrównania podatków gruntowych tudzież niektórych podatków budynkowych.

Na podstawie art. 19 ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 505) w przedmiocie

wyrównania podatków gruntowych, tudzież niektórych podatków budynkowych, zarządza się co następuje:

Do art. 1 oraz do art. 17 ust. 1.

§ 1. Poczynając od roku 1923 oblicza się państwowe należności z tytułu podatku gruntowego w sposób następujący:

1) na obszarze b. Królestwa Polskiego mnoży się stawki głównego podatku gruntowego dworskiego względnie włościańskiego wskazane w taryfach załączonych do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 września 1920 roku (Dz. U. R. P. № 97, poz. 639) przez 1000 i do każdej otrzymanej z takiego pomnożenia kwoty podatkowej dolicza się 60% tejsze kwoty z tytułu podatku dodatkowego, przytem obszaru jednostki podatkowej nie przyjmuje się pod uwagę, gdyż przepis części drugiej art. 2 ustawy z d. 14 lipca 1920 roku (Dz. U. R. P. № 71, poz. 477) został uchylony.

Tak obliczona kwota równa się 100-krotnej sumie podatku płaconego w roku 1922, wraz z 900% dodatkiem.

2) Na obszarze b. zaboru austriackiego wraz ze Spiszem i Orawą dochód katastralny uwidoczniiony w katastrach podatku gruntowego, a wyrażony w markach mnoży się przez 3.500, co będzie stanowiło 100-krotną kwotę podatku opłaconego w roku 1922 wraz 900% dodatkiem.

3) Na obszarze b. zaboru pruskiego kwoty podatkowe uwidoczniione w katastrze gruntowym, mnoży się przez 20.000, co daje 100-krotną kwotę podatkową opłacaną w r. 1922.

Do art. 2.

§ 2. Podstawą do obliczenia skali procentowej oddzielnego dodatku stanowi łączna suma należności podatkowych, obliczonych w myśl § 1 niniejszego rozporządzenia od wszystkich jednostek podatkowych danego płatnika w powiecie.

§ 3. Jeżeli posiadłość ziemską, stanowiącą jednostkę podatkową, należy do kilku współwłaścicieli, z których każdy ma część faktycznie wydzieloną i samoistnie gospodarowaną, to oddzielny dodatek oblicza się odrębnie dla każdego współwłaściciela pod

warunkiem, że przypadająca od jego części należność podatkowa (§ 1 nin. rozporządzenie) przekracza rocznie 600.000 mk.

Do art. 3.

§ 4. Ulgi z tytułu degresji przewidziane w art. 3 ustawy będą stosowane przy poborze drugiej raty należności podatkowej (§ 1 nin. rozp.), a to w ten sposób, że płatnicy, których roczna należność podatkowa nie przekracza sumy 50.000 mk., będą zupełnie zwolnieni od obowiązku uiszczenia drugiej raty, płatnicy zaś, których roczna należność podatkowa wynosi powyżej 50.000 mk. do 200.000 mk. obowiązani będą zapłacić tytułem drugiej raty tylko 30% należności rocznej.

Ulgi powyższe na obszarze b. Królestwa Polskiego dla płatników, opłacających podatek gruntowy w zbiorowej jednostce podatkowej będą przyznawały ostatecznie Urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych, na podstawie należycie sprawdzonych list rozkładu podatku gruntowego, dokonanego przez zebrania gromadzkie. W tym celu urzędy gminne są obowiązane powyższe listy rozkładu przesłać Urzędowi skarbowym najpóźniej do dnia 1 sierpnia każdego roku. Po otrzymaniu od urzędów gminnych poprzednio wspomnianych list rozkładu podatku gruntowego Urzędy skarbowe winny porównać takowe z otrzymanymi w swoim czasie rozkładami nadzwyczajnej daniny państwowej, głównie co do ilości poszczególnych płatników w każdej jednostce zbiorowej, przy czym, o ile okaże się powiększenie ilości płatników, mają urzędy skarbowe zarządzać od Urzędów gminnych wyjaśnień i dowodów (odpisów: aktów rejentalnych, wyroków sądowych w przedmiocie podziału i t. p.) usprawiedliwiających to powiększenie ilości gospodarstw.

Do art. 5 oraz do art. 17 ust. 2.

Należności podatkowe wyszczególnione w taryfie dołączonej do art. 5 ustawy będą pobierane w pełnej kwocie taryfowej bez uwzględnienia uchylonych obecnie (art. 17 ustęp 2 ustawy) ulg, przewidzianych w punkcie 3, § 3 i w punkcie 1 lit. a) i lit. b) § 4 austriackiej ustawy z dnia 28 grudnia 1911 r. (aust. Dz. ust. № 242).

Do art. 6.

§ 6. Do miast, miasteczek i miejscowości o charakterze miejskim zalicza się wszystkie miasta rządzące się ustawą ordynacji miejskiej z dnia 30 maja 1853 r., tudzież następujące gminy wiejskie: Główna, Nowe Skalmierzyce, Strzałkowo, Winiary, Brusy, Czersk, Jabłonowo, Kartuzy, Małe-Tarpie, Osie, Pełplin, Rudak, Skurcz Zblewo oraz obszar dworski Grudziądz-Forteca.

Do art. 8.

§ 7. Kwoty podatkowe obliczone w myśl art. 1 do 6 ustawy pobiera się z uwzględnieniem ulg, o których mowa w części pierwszej § 4 niniejszego rozporządzenia—w dwóch równych ratach półrocznych.

Termin płatności pierwszej raty wspomnianych kwot podatkowych, przypadających za rok 1923 ustanawia się na czas od dn. 15 sierpnia do dnia 15 września 1923 r.

Do art. 9.

§ 8. Pierwsza rata kwot podatkowych, przypadająca za rok 1923 będzie pobrana w takiej wysokości, w jakiej została obliczona w myśl zasad wyrażonych w art. 1 do 6 ustawy oraz w §§ 1 do 5 niniejszego rozporządzenia. Raty zaś następne obliczone również w myśl powyższych zasad ulegać będą jednak zwiększeniu względnie zmniejszeniu, zależnie od wykładnika podwyżki względnie zniżki, ustalonego dla każdej raty, przez Ministra Skarbu w drodze oddzielnego rozporządzenia.

Do art. 10.

§ 9. Do kwot podatkowych (art. 1 do 6 ustawy) przypadających za drugie półrocze 1923 r., a wpłaconych w terminie płatności wskazanym w części drugiej § 7, niniejszego rozporządzenia nie będzie stosowany wykładnik podwyżki.

Do art. 11.

§ 10. Na obszarze b. dzielnicy pruskiej gminy miejskie i wiejskie, jako władze wymiarowe dla gmin, wydziały powiatowe, zaś jako władze wymiarowe dla obszarów dworskich winny w ciągu 14 dni licząc od dnia następnego po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia sporządzić na podstawie matrykuł indywidualne wykazy płatników podatku gruntowego z odpowiednim uwzględnieniem przy każdym płatniku zasadniczego podatku katastralnego i obliczyć należność państwową w myśl postanowień § 1 ustęp 3 i § 4 niniejszego rozporządzenia.

Tak sporządzone wykazy prześlą wiejskie władze wymiarowe w dwóch egzemplarzach do sprawdzenia w Województwie Poznańskim—komisarjatom obwodowym a w Województwie Pomorskim—urzędowi wójtowskiemu, a komisarjały, względnie urzędy wójtowskie bezzwłocznie po sprawdzeniu, urzędowi skarbowym do zatwierdzenia. Urzędy skarbowe sprawdzą te wykazy rachunkowe, poszem jeden zatwierdzony wykaz zwrócą gminie, jako listę poborową, a drugi wykaz zatrzymają w urzędzie.

W wydziałach powiatowych i w magistratach postępowanie jest analogiczne z tą zmianą, że listy wymiarowe otrzymuje Urząd skarbowy bezpośrednio z Wydziału powiatowego względnie magistratu.

§ 11. Urzędy katastralne winny dostarczyć Urzędowi skarbowym w ciągu 2-ech tygodni, licząc od dnia następnego po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia indywidualne wykazy płatników, którzy posiadają budynki podlegające w myśl art. 6 ustawy oraz § 6 niniejszego rozporządzenia opłacie państwowego dodatku do podatku budynkowego.

Wykaz taki ma być sporządzony w dwóch egzemplarzach, odrębnie dla każdej gminy, w tym porządku, że najpierw mają być wpisane wszystkie w danej gminie znajdujące się budynki I klasy, następnie budynki II klasy, a w końcu budynki III klasy.

Po otrzymaniu wspomnianych wykazów Urzędy skarbowe obliczą kwoty dodatku państwowego i prześlą wykazy płatników, w jednym egzemplarzu gminom, a odnośnie do obszarów dworskich wydziałom powiatowym. Wykazy równocześnie służyć mają jako listy poborowe dla wspomnianych organów.

§ 12. Organy poborowe obowiązane są pobierać i ściągać należności państwowe z tytułu państwowego dodatku do podatku gruntowego i z tytułu oddzielnego dodatku (art. 2 ustawy) oraz z tytułu państwowego dodatku do podatku budynkowego, w przepisanych terminach (§ 7 nin. rozp.) i niezwłocznie wносить pobrane, wzgl. ściągnięte kwoty wprost do kas skarbowych, a nie do kas komunalnych.

§ 13. Za czynności związane z poborem i ściąganiem należności państwowych, wymienionych w § 12 niniejszego rozporządzenia przyznaje się gminom i powiatom wynagrodzenie w wysokości 3°/_o kwot wpłaconych przez nie do kas skarbowych.

§ 14. Oddzielne rozporządzenia określą sposób wykonania postanowień artykułów 12 i 14 ustawy.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *H. Linde*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Kiernik*
